

Bolgár viccek

Gabrovói csalafintaságok

Bulgáriában sok minden virágzik, de legfőképpen Gabrovó ipara... Gabrovó pompás textíliák nagytermelőjeként híres. Ám e város lakói sem tudják felöltöztetni lerongyolódott bolygónkat. A gabrovói cipőipar fantasztikus méreteket ölthet – mégsem tudja cipővel ellátni a világot. De a gabrovói viccek és csalafintaságok képesek az egész emberiséget megnevettetni.

Radoj Ralim

Ki ad kevesebbet?

Két gabrovói fogadást köt, hogy melyikük fog kevesebbet dobni a perselybe. Mikor az első mellett elmegy a sekrestyés, az bedob egy sztotinkát, s daldalmasan néz a másik felé. Amaz pedig így szól a sekrestyéshez:

– Az előző adomány kettőnk nevében volt – s keresztet vet.

Végakarat

Halálos ágyán az orvos meghagyta feleségének, hogy felíratos síremléket állíttson neki. Felesége – (zig-vérig gabrovói asszony –, hogy ne kelljen új felíratra költeni, a rendelői táblát rakatta a sírra:

Dr. Gavankov
Rendel 9-től 11-ig

Helyszűke

Egy idegennek Gabrovóban járva feltűnik egy szobor a folyó közepén. Megkérdez egy járókelőt, kinek a szobra ez?

- A városalapító kovácsé – feleli a járókelő.
- És miért áll a folyóban?
- Minek pocsékolnánk a helyet egy szoborra?

Fukar szomszédok

Elromlik egy gabrovói ember ajtaja. Átküldi a fiát a szomszédba, hogy kérje kölcsön a szekercét. A kisfiú dolgavégezetlenül tér haza, a szomszéd azt hazudta, nincs neki.

– Ne is törődj, fiam, azokkal a fukarokkal! Eredj le a pincébe, s hozd fel a miénket!

Teljesítette

Megbetegedett a gabrovói ember. Fogadalmat tett, hogy ha meggyógyul, eladja a lovát, s az árából gyertyát gyújt. Meg is gyógyult. Elvitte hát a lovát a vásárra, elvégre a fogadalom az fogadalom. Vitt a tarisznyában egy tyúkot is. Ahogy kiért a piacra, elkezdett torkaszakadtából kiabálni:

– Lovat két leváért! Lovat két leváért!

Nagy csődület támadt körülötte, hisz senki sem akart ilyen jó vásárt elszalasztani. Ekkor így folytatta:

– Lovat két leváért annak, aki a tyúkot is megveszi kétszázért!

A vásár után bement a templomba és gyújtott két leva ára gyertyát.

Elszalasztott lehetőség

– Miért sírsz? – kérdi egy járókelő a gabrovói főutcán síró gyereket.

– Mert anyukám adott egy levát, én meg elvesztettem.

– Adok egy levát, ne sírj.

A kisfiú elveszi a pénzt, majd még keservesebben rázendít.

– Hát most miért bőgsz?

– Mert ha el nem veszem azt a levát, akkor most két levám lenne...

Még nem jött el az ideje

– Papa, adj két levát! Szeretném megnézni teleszkóppal a holdat!

– Várj még két hetet, fiacskám, akkor telihold lesz, s ugyanennyiért többet látsz majd!

Szerződés

A gabrovói ember kukoricát árul a bank előtt. Hamar meg is szedi magát.

A szezon végén egy ismerőse ötven levát kér tőle kölcsön.

– Sajnos, nem adhatok – feleli –, szerződést kötöttem a bankkal, miszerint nem leszünk egymás konkurensei. A bank nem árul kukoricát, én pedig nem adok kölcsönt.

Nem éri meg

Orvost kell hívni, hogy kivegye egy gabrovói gyerekből a levát, amit lenyelt.

– Semmi értelme. Elkérne érte két levát, és csak egyet venne ki!

Összeillő pár

A gabrovói fiú és lány megbeszéli, hogy találkoznak a lányéknál, mikor a szülők moziban vannak. Mindenesetre megállapodnak, hogy ha tiszta a levegő, a lány ledob egy pénzdarabot, akkor felmehet a fiú. A lány ledobja a pénzt, és várja a fiút. Vár, vár, de az csak nem jön. Elunja, és lemegy. Látja ám, hogy a fiú ott keresgél.

– Gondoltam, először megkeresem a pénzt – szabadkozik a fiú.

– Az ám, de én cernára kötöttem és felhúztam! – neveti el magát a lány.

Gabrovói vér

Egy kórházban egy külföldinek vérátömlesztésre van szüksége. A beteg ezer dollárt ígér megmentőjének. A véradó azonban előre kéri a pénzt.

– Miért? – kérdik az orvosok. – Ez a beteg rendkívül gazdag. Nem fér kétség a nagylelkűségéhez!

– Én nem is a nagylelkűségében kételkedem, de ha

Trojani tréfák

Nem lehet elvitatni Gabrovónak azt a jogát, hogy a nevetés bolgár fővárosa legyen, hiszen elképesztő összegeket költ közmondásos zsugoriságának dicsőítésére. De ha a gabrovóiak a boldogulás reményében fopiszikálóból főzték a levest, hát voltak olyan trojaniak, akik még ennyit sem költöttek rá – leültek a leveseskanállal valamelyik hegyi forrás mellé, és egyenesen abból meregettek, hogy megpuhítsák a szikrádt kenyerfalatokat.

Gabrovo és Trojan mind a mai napig állandó versengésben van mind a munkában, mind a nevetésben. A trojani ember nevet, amikor a közeli és távoli utakat járja, hogy piacot keressen cserépedényeinek és fajaragásainak; nevet, amikor aszaltszilvát kínál...

Ivan Pejkovszki

Ki mire való

Micso Raev először megy vendégségbe leendő anyósához, nem sokkal az eljegyzés után. Épp a vacsoránál ülnek, mikor az asztalra felfut egy egér. Az asszony nép sikoltozva veti magát az ágyra. A vőlegény rendíthetetlenül iszogat.

– Micso, fogd meg ezt az egeret! – szól az anyós.

– Azt hittem, vőnek jövök ide, nem macskának – feleli Micso Raev.

Sok gyermek apja

Petar apó szilvapálinkázik a kocsmában egy Trojan környéki faluban. Belép egy fiú, és szemrebbenés nélkül így szó hozzá:

– Petar apó, azt beszéli az egész falu, hogy te vagy az apám... Legalább egy pár cipőt vegyél nekem!

Petar apó így felel:

– Ó, fiacskám, hiszen ha csak a te apád voinék, ruhát is vennék neked!

egyszer az én vérem fog az ereiben folyni, olyan fukar lesz, hogy... Tudják, én gabrovói vagyok.

A piacon

– Néném, ezek a tojások olyan állottak, hogy már csibe is van bennük!

– Jól van, jól, a csibékért nem kell fizetni!

Oka van rá

Busszal utazik a gabrovói ember, a hátán tartja a csomagját. Amikor a kalauz külön fizettetni akar vele a csomagért, mérgesen feleli:

– Hiszen én viszem!

Bíróságon

– Ön fejbe ütötte egy tányérral a feleségét. Megbánta?

– Hogyne! Teljesen új volt a tányér!

Kadijszki Mária fordítása

Pozitív eredmény

– Szia, Minko, hallom, kórházban voltál?

– Ott.

– És?

– Meglékelték a koponyámat.

– És?

– Nem találtak semmit, így hazaengedtek.

Trojani dekameron

Annak idején Trojanban a gazdag férfiak vették el a szép lányokat. Angel apó viszont szegény volt, így csúnya jutott neki. A gazdag szomszéd így csúfolódott vele: „Hogy tudsz ilyen világcsúfjával hálni?”

Angel apó megmagyarázta: „Betakarom a fejét az ágyban, behunom a szememet, és azt gondolom, hogy a te feleségedet ölelem.”

Godek Gabriella fordítása

A HAEMUS/XEMYC

Bolgár-magyar társadalmi és kulturális folyóirat
1993/2. számából